

עיצוב
בית
רועיה הנרי
צילום: יונתן בלום

אנאלו סקסי

במסעותיה לאנגליה מלקטת סימה קנטור, הבעלים של גלריה "בורדו", פריטים עתיקים, ומביאה לכאן את הרוח האירופית על גווניה ומסורותיה. והיא גם מעצבת בתים וחללים אחרים. תראו מה היא עשתה מדירת שני חדרים קטנה וסטנדרטית ←

כד וקערה לרצח מהתקופה הוויקטוריאנית, עשויים מאמאיל בסגנון אר-נובו משמאל: מבט אל המטבח. לשולחן האוכל (פרימיטיב) הותאמו כיסאות אמריקאיים, ואת הקיר מחפיים אריזחי קרמיקה ויקטוריאניים אותם אספה קנטור במשך תקופה ארוכה מפירוקים של בתים אנגליים ישנים

הקיר שמול המטבח נצבע בכחוס בזכות תכונתו כמחזק תקשורת ותורם לאווירה חמה. המלחייה והפפלייה של איקאה

למעלה מימין: ויטרנית עץ מאינדונזיה מאחסנת את כלי הפורצלן והקרמיקה המסורתיים עם כלי הקרמיקה של רעיה שטרן. למעלה משמאל: פינה בחלל המגורים. מנורת אר-נובו ומעליה אחת מארבע תמונות של עונות השנה מ-1900 הזכירה לקנטור את הצבעוניות של זאב רבן וימי ראשית בצלאל

מבט אל חלל המגורים. משמאל: הויטראז' שנובר עם קנטור מביית בית כפר 30 שנה, ולידו אהיל מגולף בעבודת יד מאוסף עבודות הגילוף באווירה כפרית

→ את סימה קנטור מכירים כולם בכינויה סימה מ"בורדרו", על שם הגלריה שלה לעתיקות "בורדרו", שאיתה היא מוזהה כבר שנים רבות. לאחרונה עברו סימה והגלריה שלה דירה. אחרי 19 שנה ברחוב ועידת קטוביץ' בתל-אביב, שם הייתה הכניסה לגלריה כמעט דרך המטבח הביתי, עברה סימה לרחוב נחמני 13, והגלריה "בורדרו" עברה לקומה מינוס אחת באותו בניין. הכתובת החדשה הזו בתל-אביב הוותיקה, על בתי הישנים ההולכים ומשתפצים, מתאימה לרוח הנוסטלגית של הגלריה "בורדרו" כמו מכסה לסיר. מחדר המדרגות יורדים חצי קומה אל הגלריה ונבלעים בחוויה אחרת. ושם, בין הפינות השונות והגינה האנגלית, מאבדים את תחושת הזמן והמקום. גם השעות בביתה של קנטור משרה את אותו קסם בועתי שהיא יודעת ליצור בחן כה רב. "מאחר שהעיסוק שלי הוא גם אורח החיים שלי, ככה גם נראים המגורים שלי. אני לא אשה של סטים, ואני גם מביאה בכל נסיעה רהיטים ופריטים שונים, לכן לא רציתי לקבע כלום והתמונה כולה עשויה מחלקים-חלקים", היא מספרת.

הדירה הנוכחית של קנטור נמצאת בבניין חדש וסטנדרטי, גודלה כ-60 מ"ר המרוצפים באריחים בגון חול (20X20 ס"מ) כמו בתל-אביב הישנה (באזורים הציבוריים), ובפרקט עץ (בחדר השינה וחדר הרחצה). והיא מציעה שני חללים עיקריים. "הדירה מאוד קטנה וחשבת לי שלמעשה אני צריכה חדר שינה נוח וגדול, ומטבח. החלל אינו גדול ואינו מספיק לשני חללים של מטבח וסלון, לכן יצרתי לי מטבח שהכנסתי אליו ספה, וזה הקונספט. אני מאוד אוהבת את זה. בלאו הכי יושבים תמיד סביב השולחן, ואם רוצים לראות טלוויזיה אפשר להשתרע על הספה. זה מקום של חיים, לא צריך יותר מזה". בקצה המטבח מצאה קנטור מקום לפינת עבודה קטנה - שולחן ארידקו המכיל את כל הניירת והלפטופ, מנורה יפה וכיסא עבודה מסתובב משנות ה-30.

המטבח עצמו בנוי כפאול של ארונות שונים ומדפים. הקיר המרכזי מחופה באריחי קרמיקה ויקטוריאניים אותם אספה קנטור במשך תקופה ארוכה מפיוקים של בתים אנגליים ישנים, כשההרמוניה ביניהם מתקבלת מהגודל

גב מחובר לקיר, ועליה אוסף עשיר של דמויות מגולפות משנות ←

פינה בחדר השינה. עמוד לתליית בגדים שנמצא בפאב בריטי מאפשר תלייה מארבעת כיוונים. את המקום למקלות הליכה ומטריות אפשר לנצל לתליית חגורות וצעניפים

חדר השינה. על גב המיטה הנפרד, אוסף פסלונים עממיים מגולפים המנציחים דמויות אופייניות מהכפר הישן. מימין למטה: על המראה האובלית אוסף תכשיטי הבקלית והצלוליד שלה משנות ה-20 וה-30

→ ה-20' 30 מאירופה כולה. ההתבוננות בדמויות מהפנטט ומהווה חוויה כמו של דפדוף בספר מאויר, כשכלל דמות ישנם כל פרטי הפרטים אותם גילף אמן הרחוב שיצר אותה. "יש לי גם שני מעמדים ישנים למעילים, מפאבים אנגליים, המאפשרים תלייה מארבעה כיוונים. באמצע יש להם מקום למטריות ומקלות הליכה, ואת המקום הזה אני מנצלת במתלה של חדר השינה כדי להניח את הבגדים בלילה. במתלה של חדר האמבטיה אני משתמשת כדי לתלות מגבות וחלוקים. ובכלל חדר האמבטיה הוא מקום חשוב מאוד, הוא מכיל הרבה אך תופס מעט מקום. אני מאוד אוהבת את האמבטיה שלי. לקחתי שידת עץ אלון ישנה 'ארט אנד קרפט' מתחילת המאה ה-20 שעברה עיבוד נגד מים והושקע בה כחור. האריחים פשוטים וצנועים כמו של פעם, לבנים, 10X10 ס"מ, ודלתות הזזה שקופות נותנות תחושת מרחב".

חדר שירותים נוסף נמצא בכניסה לבית, ובו נוצלה גומחה בקיר למיקום מכונת הכביסה והמייבש, המוסווים תחת בד "פלז" קטיפה סקוטי משנות ה-20. גם כאן עשתה הגר שמואלי עבודה יצירתית עם קיר ברונזה שמבצבצים ממנו צבעי בורדר-חום. "כאן שיבצתי אריחי אריגו ומעליהם מראה מעוטרת בפרחים בעבודת 'ברבולה', שהיא אופיינית לשנות ה-20 של המאה ה-20. כאן גם שמתי את אוסף האורנמנטיקה - סלים עם פרחים ופירות משנות ה-30".

"אני זה הגלריה שלי והגלריה שלי זה אני. כבר 36 שנים אני עובדת בוה, ואוהבת כל יום לעשות זאת. אני גם אוהבת את האנשים שהגלריה ממגנטת, אוהבת את האווירה הביתית של המקום, את ההרמוניה הנוצרת משילוב פרטי הריהוט, הכלים, המנורות, פרחי הבד, כלי המטבח. סידרתי אותה באווירה ביתית, גם כי זה באמת בית שני שלי וגם כי ככה אפשר לדמיין את הדברים מסודרים בבית אמיתי, כי הם לא מגובבים באיזו ערמה. יש לי כאן גם טקסטילים, מפות כותנה וקטיפה ובדי ריפוד אותנטיים שיכולים להתאים לריהוט מאותה התקופה ליצירת פריט מושלם. עם המעבר למשכנה החדש של הגלריה גם חזרתי למקורות שלי ועשיתי גם פינת וינטג' לביגוד, וכרגע העניין השולט בה הוא ←

חדר הרחצה. שידת עץ אלון ישנה 'ארטס אנד קרפטס' מתחילת המאה ה-20 פוצלה, וחלקה העליון נתלה כמראה ומדף, בעוד שבחלקה התחתון שוקע כיור

למעלה: פינות בחנות. משמאל: שירותי האורחים. הקיר נצבע בברונזה, האריחים הם אריחי אר-נובו מקוריים והמראה משנות ה-20 של המאה הקודמת

→ הרבה כותנה לבנה ותחרות עתיקות, ובקרוב אחליף את הלבן בפריטים חורפיים יותר. יש גם ארנקים ונעליים. יש לי גם חולשה לכלי מטבח, וגם למכשירי מטבח שכבר לא משתמשים בהם יותר כמו מכונה מיוחדת לפירוק אפונה, או מכשיר לצחצוח סכו"ם. בנסיעה האחרונה גם הבאתי מבהר חלונות עץ עם ויטראז' בפנים שנחמד לשבץ בבית, וגם חלונות של פאבים ישנים. ואת כל זה מלווה תמיד מוזיקה משנות ה-20-30 כדי להשלים את האווירה".

מעבר לאוספיה של קנטור ולפרטי העיצוב הייחודיים שהיא צדה ומלקטת בנסיעות שלה לאנגליה, היא גם מעצבת בתים פרטיים, חדרי המתנה וקליניקות, חדרי ישיבות של עורכי דין ועוד כהנה וכהנה חללים המציעים אווירה שופעת מסורת אירופית ואמירה מסוג אחר. "אני מאמינה שבכעיצוב, כמו בכל תחום אחר בחיים, צריך אדם לנסות בכל כוחו להתחבר אל האני הפנימי שלו. כשבאים לעשות בית, לא כדאי להעתיק אותו אחד לאחד מהז'ורנלים ואחר כך להיות זר בבית של עצמך. כדאי לנסות ולהיות כמה שפחות מושפע מהאופנות החולפות מסביב, ולחשוב מה באמת אנחנו אוהבים. רק ככה אפשר להרגיש טוב כשפותחים את העיניים בבוקר". *